Nebunia unor exigențe perfect realizabile

On Aprilie 24, 2014

Stabilește etalonul valorii pe care îl aduci în mod specific și exclusiv științei, încât efectul de convergență spre tine însuți să fie unul vizibil și constructiv.

Speram să găsesc în mine însumi făgăduiala acelei virtuți sublime, sub forma tendinței particulare de combinare și asociere între funcțiile punctelor de contact ale unei realități mai adânci. În care suprafața de sprijin a ansamblului suport-creație, determinată prin măsurători ale timpului în fenomene explicabile și inexplicabile, nu prezenta un risc pentru imaginație. Nebunia este exigența omului de a răspunde concomitent la numeroase cerințe, fără a investiga setul de idei care formează cadrul limitativ al întregii sale gândiri despre lume și al experienței despre lume.

Ceva anume mă îndepărta din rutina strictă a gândirii metafizice pe care o datoram unei pleiade de arhitecți ai revoluției creatoare, alcătuind o bază nouă de susținere științifică. Chintesențe ce închid în ele tot ceea ce înseamnă standard realist, ceva care mă reținea din a mă bucura de experiența conștiinței supreme.

Practic, mă îndeletniceam cu munca unei vieți de cercetare pe care numai imposibilul unei minuni eterne o făcea mai tainică și mai puternică, datorată purtării de grijă față de mult încercata viață a unui personaj prins într-un careu de transformări peste limite, neînțelegând repetițiile și sursele lor de constituire. Într-un mod cât mai ingenios cu putință, mă străduiam să mai pun o cărămidă la planurile mele de viitor în ceea ce privește crearea unei gândiri alternative, formată din alte gândiri din ce în ce mai interconectate.

Leadership: Poți să te impui ca o consecință neașteptată a elaborării unor modele de raționament mai sofisticate, fără să cazi în capcana emiterii unor presupuneri și aproximări ce pot fi abandonate în spațiul reprezentării abstracte a realității?

Mai degrabă, cred că încercam să reînvii un gen de gândire mort de câteva mii de ani, fără să-mi dau osteneala să reflectez la ce reprezint eu însumi ca plăsmuitor de noi forme de gândire. Mă simțeam cumva stânjenit, stingher în prezența unor gânduri alandala, de parcă aș fi avut de doborât un copac cu o secure neascuțită. De parcă ar fi trebuit să creez o nouă realitate din nimicul unei găuri negre, a unei speranțe trecute, care să întreacă orice imaginație prin simplul fapt al accesului la o literatură deja apusă.

În volumul "Despre înțelepciunea anticilor", celebrul filosof Francis Bacon punea o întrebare foarte pertinentă: *"Când pui în față un corp simplu de lumină și de adevăr, la ce mai folosește să pui în fiecare colț mici luminițe palide de combateri? De ce, când sunt distruse îndoieli, să stârnești și oarecum să dai naștere la alte îndoieli tocmai prin rezolvare?"*

Tristețea care devine o stare de spirit nu se justifică decât în fața greutății de a defini o nouă realitate prin prisma a ceea ce omul deduce din legile vieții, complicându-le cu presupuneri ce nu sunt adevărate. În această ecuație, eu eram cuprins de acea nebunie care marchează nevoia unei noi experiențe de cunoaștere greu realizabile, potrivit criteriilor generale de individualizare a manierei de a face artă.

Leadership: Efectul de convergență spre tine însuți este realizat cu mijloace care îți permit atingerea unor virtuți reale sau închipuite?

Omul nu poate fi cu adevărat ajutat să se autodepășească decât dacă ajunge la cunoașterea modului său individual de a evolua. În această privință un rol important îl are sentimentul de trezire dintr-un somn adânc, acel soi de eliberare spre un model năzuit de personalitate, cu aspirațiile deasupra posibilităților sale de progres, călăuzit de convingerea că va putea accede fără piedici la rolurile esențiale și de prestigiu din domeniul în care activează.

Leadershipul se compune și se dezvoltă într-un joc de verificare a potențialului de a te depăși. Dar efectul acesta de convergență spre tine însuți, spre ceea ce faci, spre direcția ta de dezvoltare considerată firească, spre etalonul valorii pe care îl aduci în mod specific și exclusiv științei pe care o reprezinți, trebuie urmărit și realizat cu mijloace care să-ți permită atingerea unor virtuți reale, nu închipuite. Atingerea unor valori neînțelese înainte, prin trăire și simțire - numai acestea pot să-ți înalțe ființa de la " *Omul Inferior* " la " *Omul Superior* ".

Dacă încerci să alcătuiești o bază nouă de susținere științifică, reînviind un gen de gândire mort de câteva mii de ani, fără să-ți dai osteneala să reflectezi la ce reprezinți ca plăsmuitor de noi forme de gândire, ar însemna să asamblezi o mașină de curse din diverse piese luate alandala.

Acest proces de compunere și organizare, din bucăți, a unei structuri științifice te ajută să ajungi mai aproape de marile realizări personale, să-ți încerci limitele, să te descoperi, provocându-te să treci dincolo de granița realității palpabile. Şi să descoperi o lume nouă.

Dar nu-ți îngăduie să treci dincolo de zidurilor închisorilor imaginare confecționate de-a lungul timpului în procesul adaptării la un real pe care nu-l pot controla în totalitate. Asta, pe lângă faptul că îți restricționează accesul la tiparele existențiale și la condițiile de viață cotidiană.

Leadership: Experienței privirii în tine însuți i se opune altă experiență care s-o contrazică?

Evident, poți găsi o motivație în eforturile tale de a aplica o forță excesivă pentru răsturnarea obișnuinței de a gândi în trecut, în specificul unei identități în "balansare" pe care o porți în relația cu rolul pe care trebuie să-l interpretez în jocul de verificare a potențialului de a te depăși, al cărui final nu-l cunoști. Dar nici nu pot fi călăuza unei nebunii.

Experienței privirii în tine însuți, o parte a actului de autocunoaștere, i se opune altă experiență care s-o contrazică, cea a diversității de idei și viziuni, atunci când devii prizonier într-un careu de transformări peste limite, neînțelegând repetițiile și sursele lor de constituire, străduindu-te să mai pui o cărămidă la planurile tale de viitor în ceea ce privește crearea unei gândiri alternative.

Imaginea realității orientată spre experiența privirii în tine însuți este adevărul care se întoarce la tine după ce în prealabil ai imprimat rațiunii o direcție mai puțin așteptată, mai puțin previzibilă.

Nebunia unor exigențe perfect realizabile vizează aspectele de evoluție aparent de neatins ale leadershipului. Dar atunci când îți dorești ceva cu ardoare, când vrei să-ți aduci aportul în acest vast domeniu și găsești mijloacele de a atinge cele mai înalte piscuri ale performanței, nebunia se transformă în ceva măreț și de neuitat.

Source: https://neculaifantanaru.com/nebunia-unor-exigente-perfect-realizabile.html